

[Esther Malling Pedersen.]

opfattelse bundfælder sig mere og mere, at i et ordnet samfund skal vi hjælpe hinanden, vil trangen til og kravene om hjælp bliver større og større, og da vil det vise sig, at lige så lidt som det private initiativ, der har bygget uhyre meget af alt dette hjælpearbejde op, i længden kunne magte opgaven, lige så lidt vil staten kunne magte den alene. Det har vi set med børneforsorgen, og det vil også vise sig her. Men der er også en anden grund til, at statshjælpen efter min opfattelse ikke er tilstrækkelig, så at det er godt, vi har det private initiativ med: al hjælp, der formidles af staten, bliver let noget upersonlig; det er meget svært at få fat på den enkelte skatteborgers indsats, når først pengene er gået i hele den store fællespulje. Derfor er det godt, at der her, ligesom hvor det gælder børneforsorgen, kaldes på det private initiativ.

Noget af det, der har glædet mig mest ved dette forslag, er den højtærede ministers stærke understregning af, at den hjælp, som studiefonden skal yde, ikke i ringere grad skal komme dem, der søger deres uddannelse gennem fagskoler indenfor handel, industri og håndværk, tilgode, end dem, der søger den såkaldte højere uddannelse. Vi har så mange læsende unge i vort land, at det betyder meget, at det understreges, og understreges fra kompetent side, hvor uhyre meget det praktiske arbejde betyder i vort samfund. Det skulle nemlig en dag komme dertil, at man spørger: Og hvem skal pløje markerne, og hvem skal græsset slå? Det vil i denne forbindelse sige: Har vi tilstrækkelig mange, der kan præstere det jævne, dagligdags, praktiske arbejde, uden hvilket intet samfund kan bestå? Der kunne i den anledning være grund til at sende en tanke til alle de mange, som ikke falder indenfor dette lovforslags rammer, men som sandelig også har det svært med hensyn til uddannelsesmulighederne. Jeg tænker på dem, der uddanner sig gennem lærepladser og på forskellig anden måde, ønsker kort sagt, at vi sætter en tyk streg under det praktiske arbejdes værdi og betydning.

Sammenlignet med tidligere tiders mennesker har vi, som lever nu, en forbavsende ringe forståelse af den uhyre glæde og den sindets hvile og ligevægt, som ligger i at skabe noget med sine hænder. Den svenske forfatterinde Elin Wägner siger i sin bog „Ilden overlever natten“ — jeg beder om tilladelse til et ganske lille citat —, at der med henblik på den frygtelige uro og krigsfrygt ude i verden kan være grund til at sende et hjertesuk tilbage

„til den tid, da man kunne sende mændene afsted med et parti flint og vide dem beskæftiget i årevis“.

Der kan i den forjagede og rastløse tid, hvori vi lever, være grund til at sende et hjertesuk tilbage til den tid, da en håndværker kunne sidde og kæle for sit arbejde, da man i det hele taget havde tid til at bruge sine hænder og se på sine hænders gerning; det virkede også ind på sindet, og ligevægtige sind er ikke mindst i dag et uhyre stort aktiv for den verden, vi lever i. Men vi kan ikke skrue udviklingen tilbage, vi kan ikke lave om på dette, vi skal som sagt blot fremhæve, at det praktiske arbejde har sin store værdi og er ganske uundværligt. Det er ganske vist noget, vi alle ved, men derfor er det alligevel godt, at det en gang imellem bliver understreget.

I hele det hjælpeproblem, som vi her står overfor, og som jeg og mit parti er meget tilfredse med, man vil prøve på at tage op, er der en anden ting, vi ikke må glemme at pege på, og det er, at der ligger en uhyre stor opdragende værdi i at kæmpe sig frem. Vi skal vise forståelse for de unges vanskeligheder og være rede til at hjælpe dem, men på den anden side skal vi ikke ynke dem og ikke tage kampmødet fra dem.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige en hurtig og velvillig behandling både af det lovforslag, der gælder Ungdommens Uddannelsesfond — det er en udmærket titel, jeg lykønsker den, der fik Columbusægget til at stå —, og af forslaget om den ændring i tipsloven, som er en nødvendig forudsætning for den udvidede anvendelse af studiefondens midler. Fordelelsesplan og eventuelt også andre ting kan der være grund til at se nærmere på, men der vil jo nu blive stillet forslag om nedsettelse af et udvalg.

Bonnichsen: Den ungdom, som på den ene eller den anden måde ønsker at dygtiggøre sig, har i dag overordentlig store økonomiske vanskeligheder, således som de to foregående talere allerede har understreget, måske større end nogensinde før. Jeg oplevede således for en måneds tid siden, at det en aften ringede på min dør, og da jeg gik ud og lukkede op, stod der en ung student, en pæn og nydelig ung mand at se til, og bad om et måltid mad. Jeg har aldrig oplevet sådan noget før, og det var for mig et klart bevis på, hvor det kniber for ungdommen i vore dage. Tidligere var det trods alt lettere. Den højt-